koliv způsobem v ni rušivě zasahovalo. Intence této normy jde tudíž mnohem dále, než míní stížnost, která jí podkládá pouze úmysl zameziti, aby kapitály investované do podniku společnosti s r. o. nebyly odejmuty úvěrové potřebě státu, a jest proto také pole, na němž se volná úvaha úřadu může pohybovati, značně širší, než stížnost by koncedovala. Uvedený předpis neuvádí výslovně nižádných momentů, které by právo min., vznésti proti zamýšlenému zápisu společnosti s r. o. námitky, omezovaly. Avšak okolnost, že toto nařízení spočívá právě na zmocňovacím zákoně č. 337/20, jehož intencí jest chrániti hospodářské zájmy proti všem poruchám, jež by poválečné poměry mohly způsobiti, jakož i faktum, že § 2. nař. výslovně mluví o době »mimořádných poměrů, které byly způsobeny v podnikání hospodářském válkou a přechodem z válečného do mírového hospodářství«, dokazují, že účelem i tohoto nařízení jest chrániti veř. zájem. Ochrana spočívá právě v tom, že může býti bráněno eventuelnímu soukromopodnikatelskému činění, které by tento veř. zájem mohlo ohroziti. Zda určité podnikání tento nebezpečný účinek míti může či nikoliv, není otázkou právní, nýbrž pouhou otázkou skutkovou.

Tím jest však i vymezena kogniční činnost nss-u při posuzování nař. rozhodnutí, t. j. správnosti stanoviska, jež min. zaujalo v ohledu přípustnosti určité společnosti.

Své zamítavé stanovisko odůvodnil žal. úřad tím, že vzhledem k tomu, že tuzemská potřeba jest výrobky již existujících podniků toho druhu dostatečně kryta, není zřízení dalšího podniku národohospodářsky odůvodněno. Z tohoto odůvodnění plyne, že žal. úřad má obavu, že by trh výrobky již existujících podniků saturovaný byl výrobky nové společnosti zaplaven, v důsledku čehož by mohla nastati krise celého tohoto odvětví. To se však dle názoru žal. úřadu příčí veř. zájmu, ochraně jeho svěřenému a nss nemohl shledati, že by tento úsudek byl nelogickým.

Z toho, že tuzemská potřeba jest výrobky již existujících podniků toho druhu dostatečně kryta, mohl žal. úřad, na základě své úřední znalosti vycházeti a nemohl proto jeho výrok s hlediska § 6 zák. o ss býti uznán vadným neb nedostatečně podloženým.

Č. 6887.

Mimořádná opatření poválečná. — Administrativní řízení: Min. zeměd. není příslušné, rozhodovati o zabavení dříví z lesa pro účely nouzových staveb (§ 4 vl. nař. č. 516/20).

(Nález ze dne 17. listopadu 1927 č. 21.054).

Prejudikatura: Boh. 1842/23 adm.

Věc: Městská obec Ch. (adv. Dr. Frt. Ulberth z Prahy) proti ministerstvu zemědělství (min. kom. Dr. Jos. Kočka) stran odmítnutí rekursu ve věci stanovení ceny za zabavené dříví.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 18. února 1921 zabavila osp v Ch., dovolávajíc se příkazu zsp-é v Praze z 13. ledna 1921, jenž byl vydán na

základě výnosu min. zeměd. z 23. prosince 1920 230 m³ kulatiny z obecního lesa ch-ského na nouzové stavby ve S. ve smyslu vl. nař. ze 3. září 1920 č. 516 Sb. a stanovila na základě §§ 4 a 7 cit. vl. nař. náhradu za m³ dříví loco les částkou 210 Kč. Výměrem téhož úřadu z 21. dubna 1921 byla st-lka vyrozuměna, že zsp v Praze výnosem ze 14. dubna 1921 určila cenu za nouzové stav. dříví, jež má město Ch. dodati, částkou 30 Kč za jeden m³.

Nař. rozhodnutím odmítlo min. zeměd. v dohodě s min. sprav. stížnost, popírající vůbec povinnost obce k dodání dříví a brojící proti stanovené ceně, jednak jako nepřípustnou, jednak jako opožděnou. — — —

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, řídil se nss těmito úvahami: — — —

Jak ze znění výnosu zsp-é patrno, bylo zabavení dříví provedeno dle vl. nař. č. 516/20, a to dle § 4 tohoto nař., jak nař. rozhodnutí výslovně konstatuje. Také stanovení ceny za toto dříví se opírá o toto nařízení.

Vzhledem k tomu dlužno i kompetenci žal. úřadu zkoumati jen s hlediska této normy.

Nss vyslovil v tomto směru již v nál. Boh. 1842/23 adm. právní názor, že dle § 4 cit. nař. smí zásoby určitých předmětů potřeby požadovati toliko min., které s těmito předměty hospodaří, předměty pak, se kterými stát nehospodaří, může požadovati dle okolností buď min. zás. nebo min. obch. Min. zeměd. by bylo tudíž příslušno jen tehdy, kdyby hospodařilo s dřívím. O hospodaření pak lze mluviti jen tehdy, převzal-li stát disposici nad těmi kterými předměty potřeby a vyloučil-li stran jich disposici osob soukromých, jimž disposice nad oněmi předměty příslušela. Taková disposice s dřívím a tedy hospodaření s dřívím však na min. zeměd. nepřešla, neboť stát vykonával svým pomocným orgánem dle nař. č. 213/20 toliko dohled nad řádným hospodařením s dřevem.

Když tedy stát s dřívím vůbec nehospodařil, nelze podle § 4 odst. 1. nař. č. 516/1920 uznati, že min. zeměd. bylo kompetentním v této věci rozhodovati a to ani tehdy, když nerozhodovalo věcně, nýbrž odvolání jako nepřípustné, resp. opožděné zamítlo.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 6888.

Policie zbrojní. — Honební právo (Slovensko): Osobě, která byla — třebas již před dobou delší 3 roků — odsouzena pro pytláctví, může úřad podle statutu býv. župy gemermalohontské odepříti zbrojní list, třebas osoba ta je nájemcem honitby a byla by k výkonu hon. práva jinak způsobilá.

(Nález ze dne 17. listopadu 1927 č. 23.736.)

Věc: Štěpán K. ve F. proti exposituře župního úřadu župy XIX. v Rožnavě o odepření zbrojního pasu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.